

II Księga Kronik

Rozdział 30

1. Potem Ezechiasz rozesłał *posłańców* do całego Izraela i Judy, a do Efraima i Manasses napisał także listy, aby przybyli do domu JAHWE w Jerozolimie i obchodzili święto Paschy dla JAHWE, Boga Izraela. 2. Król bowiem postanowił wraz z książętami i całym zgromadzeniem w Jerozolimie, aby obchodzić święto Paschy w drugim miesiącu; 3. Gdyż nie mogli *go* obchodzić w owym czasie, ponieważ liczba poświęconych kapłanów nie była wystarczająca, a i lud nie zgromadził się jeszcze w Jerozolimie. 4. Sprawa ta podobała się królowi i całemu zgromadzeniu. 5. Postanowili więc ogłosić w całym Izraelu, od Beer-Szeby aż do Dan, aby przybyto do Jerozolimy obchodzić święto Paschy dla JAHWE, Boga Izraela. Już dawno bowiem *go* nie obchodzili, jak to było przepisane. 6. Ruszyli więc posłańcy z listami od króla i od jego książąt po całym Izraelu i Judzie, zgodnie z rozkazem króla, mówiąc: Synowie Izraela! Powróćcie do JAHWE, Boga Abrahama, Izaaka i Izraela, a on powróci do ostatków, które spośród was ocalały z rąk królów Asyrii. 7. I nie bądźcie jak wasi ojcowie i jak wasi bracia, którzy zgrzeszyli przeciwko JAHWE, Bogu swoich ojców, który wydał ich na spustoszenie, jak to sami widzicie. 8. Teraz więc nie zatwardzajcie waszego karku, jak wasi ojcowie. Poddajcie się JAHWE, przyjdźcie do jego świątyni, którą poświęcił na wieki, i służcie JAHWE, waszemu Bogu, a odstąpi od was zapalczywość jego gniewu. 9. Jeśli bowiem powrócicie do JAHWE, wasi bracia i synowie otrzymają miłosierdzie u tych, którzy uprowadzili ich w niewolę, tak że powrócą do tej ziemi, bo JAHWE, wasz Bóg, jest łaskawy i miłosierny i nie odwróci od was swojego oblicza, jeśli powrócicie do niego. 10. A gdy posłańcy chodzili od miasta do miasta przez ziemię Efraima i Manasses aż do Zebulona, naśmiewano się z nich i szydzono. 11. *Niektórzy* jednak z Aszera, Manasses i Zebulona ukorzyli się i przyszli do Jerozolimy. 12. W Judzie też działała ręka Boża, dając im jedno serce, aby wypełnili rozkaz króla i książąt, według słowa JAHWE. 13. I zebrało się w Jerozolimie wielu ludzi, aby obchodzić w drugim miesiącu Święto Przaśników. *Było to* niezmiernie wielkie zgromadzenie. 14. Wtedy powstałi i usunęli ołtarze, które były w Jerozolimie, wszystkie też ołtarze, na których palono kadzidło, usunęli i wrzucili do potoku Cedron. 15. Potem zabili baranka paschalnego czternastego dnia, w drugim miesiącu. A kapłani i Lewici, będąc zawstydzeni, poświęcili się i przyprowadzili całopalenia do domu JAHWE. 16. I stali na swoich miejscach według swego urzędu i według prawa Mojżesza, męża Bożego. Kapłani kropili krwią, *którą brali* z rąk Lewitów. 17. Wiele bowiem *było* w zgromadzeniu, którzy *jeszcze* się nie poświęcili, dlatego Lewici ofiarowali baranki paschalne za każdego nieczystego, aby go poświęcić JAHWE. 18. Bo wielka liczba tego ludu, *zwłaszcza* wielu z Efraima, Manasses, Issachara i Zebulona, nie była oczyszczona i jedli baranka paschalnego niezgodnie z przepisami. Lecz Ezechiasz modlił się za nich, mówiąc: Niech dobrotliwy JAHWE przebaczy każdemu; 19. Kto przygotował swoje serce, aby szukać Boga, JAHWE Boga swoich ojców, choćby *nie był oczyszczony* według oczyszczenia świątyni. 20. I JAHWE wysłuchał

Ezechiasza, i uzdrowił lud. **21.** Tak więc synowie Izraela, którzy byli w Jerozolimie, obchodzili Święto Przaśników przez siedem dni z wielką radością. A Lewici i kapłani wysławiali JAHWE każdego dnia, *śpiewając* JAHWE przy głośnych instrumentach. **22.** Wtedy Ezechiasz przemówił łaskawie do wszystkich Lewitów, którzy wykazywali dobre rozeznanie w *sprawach* JAHWE. I jedli przez siedem dni tego święta, składając ofiary pojednawcze i wyznając *grzechy* JAHWE, Bogu swoich ojców. **23.** Potem całe zgromadzenie postanowiło obchodzić *święto* przez drugie siedem dni. Obchodzili więc *święto* z radością przez kolejne siedem dni. **24.** Ezechiasz bowiem, król Judy, dał zgromadzeniu tysiąc cielców i siedem tysięcy owiec, a książęta dali zgromadzeniu tysiąc cielców i dziesięć tysięcy owiec. I poświęciło się bardzo wielu kapłanów. **25.** Tak więc radowało się całe zgromadzenie Judy, kapłani, Lewici oraz całe zgromadzenie, które przybyło z Izraela, a także przybysze, którzy przyszli z ziemi Izraela, i ci, którzy mieszkali w Judzie. **26.** I panowała wielka radość w Jerozolimie, gdyż od czasów Salomona, syna Dawida, króla Izraela, nic podobnego nie wydarzyło się w Jerozolimie. **27.** Potem powstali kapłani i Lewici i błogosławili ludowi. A ich głos został wysłuchany i ich modlitwa dotarła do świętego przybytku *PANA*, do nieba.

Updated Gdansk Bible – UWSPÓŁCZEŚNIONA BIBLIA GDAŃSKA

Copyright © 2018 [Fundacja Wrota Nadziei](#). Released under the [Creative Commons Attribution No Derivatives License 4.0](#).

eBible.org

Polish — Polski